CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-17/2026 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
1-25081666-03-1r-15012026 Judecător: Dorin Cazacu

D E C I Z I E
În numele Legii

19 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Mititelu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Doșcinschii Constantin *****, născut la *****, studii medii de specialitate, nu este angajat în câmpul muncii, nesupus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, studii medii de specialitate, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat,

- prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 04.03.2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an 2 luni. În conformitate cu art. 90 CP s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune pe un termen de 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.03.2020, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, și prin prisma art. 84 alin. (1), (4) CP fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 4 ani. Potrivit art. 90^1 CP, după executarea reală din pedeapsa închisorii de 2 ani, s-a dispus suspendarea condiționată a executării celeilalte părți a pedepsei închisorii de 2 ani pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Sentința a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 30.09.2020. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27.04.2021 au fost casate parțial sentința și decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni. Potrivit art. 90 Cod penal, după executarea reală de către Doşcinschii Constantin în centru de detenție pentru minori și tineri a primei părți din pedeapsa închisorii de 1 an 9 luni, s-a

dispus suspendarea condiționată executării celeilalte părţi a pedepsei închisorii de 1 an şi 9 luni ani pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: *10.06.2025 - 05.12.2025*;

În instanța de recurs: *15.01.2026 -19.05.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025, Doșcinschii Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Doșcinschii Constantin s-a suspendat condiționat și i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. b) Cod penal, Doșcinschii Constantin s-a obligat să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în privința lui Doșcinschii Constantin, dacă în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Mijlocul material de probă: cotorul alcotestului „Drager 6820” din 22 mai 2025 și purtătorul optic de stocare a informației - un disk DVD-R cu înregistrare video, de păstrat la dosar pe toată durata păstrării lui.

S-a încasat de la inculpatul Doșcinschii Constantin în beneficiul statului bani în sumă de 375,80 lei (trei sute șaptezeci și cinci, 80 bani), cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, Doșcinschii Constantin, la data 22.05.2025, în jurul orei 01:20, nefiind deținător al permisului de categoria „B”, aflându-se la volanul automobilul de model „VAZ 21070”, cu n/înm *****, ignorând prevederile pct.

10 subpct. 2) lit. a) a Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, în timp ce se deplasa pe drumul local din s. *****, raionul Făleşti, a condus autovehiculul în stare de ebrietate alcoolică avansată, fapt confirmat prin rezultatele alcooltestului „Drager 6820”, potrivit căruia, în aerul expirat de către Doșcinschii Constantin, s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în mărime de 0,52 mg/1 alcool. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202506P0224 din 03.06.2025, în proba de sânge prelevată de la Doşcinschii Constantin s-a depistat o concentrație de 1,31 g/1 alcool etilic.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Doșcinschii Constantin întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs procurorului în Procuratura Bălți, sediul Fălești, Doșcinschii Constantin, prin care a solicitat casarea parțială, ca fiind ilegală, a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 05 decembrie 2025, prin care inculpatului săi fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 05 decembrie 2025, să fie menținută fără modificări.

În motivarea recursului s-a invocat că, partea acuzării consideră că sentința pronunțată este una ilegală sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Doșcinschii Constantin.

Analizând sentința contestată, partea acuzării constată că instanța de fond a reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat și, având în vedere această circumstanță, precum și persoana inculpatului și circumstanțele particulare ale cauzei, i-a stabilit o pedeapsă minimă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani. Totodată, în temeiul art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și a stabilit o perioadă de probațiune de doi ani.

Partea acuzării apreciază că soluția adoptată de instanța de fond este neîntemeiată și contrară scopului instituției suspendării condiționate a executării

pedepsei. Deși instanța a făcut referire la circumstanțele cauzei și la persoana inculpatului, aceasta nu a efectuat o analiză suficientă și convingătoare a personalității inculpatului, a comportamentului său anterior și a posibilității reale de reeducare fără executarea efectivă a pedepsei.

În ceea ce privește personalitatea inculpatului, din materialele cauzei rezultă că Doșcinschii Constantin nu se află pentru prima dată în conflict cu legea penală. Acesta a fost anterior cercetat și condamnat pentru mai multe infracțiuni intenționate contra patrimoniului, beneficiind în repetate rânduri de măsuri de clemență și de instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, prin ordonanțele Procuraturii raionului Fălești din 25 martie 2019 și 07 noiembrie 2019, urmărirea penală în două cauze penale pornite pentru infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost încetată ca urmare a retragerii plângerii prealabile de către partea vătămată.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 04 martie 2019, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 2 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Ulterior, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 25 februarie 2020, acesta a fost condamnat pentru o nouă infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, iar prin cumul de sentințe pedeapsa definitivă a fost stabilită la 2 ani și 3 luni de închisoare.

De asemenea, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 17 martie 2020, Doșcinschii Constantin ***** a fost condamnat pentru infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare. Ulterior, prin hotărârile instanțelor superioare, pedeapsa a fost modificată, însă și în acest caz inculpatul a beneficiat de suspendarea condiționată a executării unei părți din pedeapsa aplicată.

Totodată, din certificatul Biroului de Probațiune Fălești rezultă că termenul de probă stabilit prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2021 a expirat la 25 noiembrie 2023.

Pe lângă antecedentele penale, inculpatul a fost sancționat și contravențional pentru încălcări ale legislației rutiere, fiind tras la răspundere în anii 2023 și 2024 pentru contravențiile prevăzute de art. 229 alin. (2), art. 231 alin. (2) și art. 245 alin. (1) Cod contravențional.

În aceste condiții, partea acuzării consideră că inculpatul se află pentru a cincea oară în fața instanței de judecată pentru comiterea unor infracțiuni intenționate, săvârșite într-o perioadă relativ scurtă de timp. Acest comportament

denotă o predispoziție evidentă spre încălcarea normelor legale și demonstrează că măsurile de clemență aplicate anterior nu și-au atins scopul.

De asemenea, partea acuzării apreciază că instanța de fond nu a analizat în mod corespunzător dacă suspendările condiționate aplicate anterior și-au produs efectul, care a fost conduita inculpatului pe durata termenelor de probă și dacă există riscul real de recidivă. Or, din istoricul judiciar al inculpatului rezultă că acesta a continuat să comită noi infracțiuni chiar după aplicarea unor măsuri menite să favorizeze reeducarea sa în libertate.

În opinia părții acuzării, acordarea unei noi suspendări condiționate a executării pedepsei echivalează cu tratarea situației juridice a inculpatului ca și cum acesta s-ar afla la prima condamnare, ignorându-se antecedentele sale și eficiența redusă a măsurilor aplicate anterior. Mai mult, instanța de fond nu a indicat motive concrete și convingătoare care să justifice concluzia că inculpatul se va corecta fără executarea efectivă a pedepsei. Argumentele invocate în sentință, precum caracterizarea pozitivă, exprimarea regretului și lipsa antecedentelor penale stinse la momentul examinării cauzei, au un caracter general și nu răspund exigențelor de motivare prevăzute de art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, precum și de jurisprudența națională relevantă.

Totodată, partea acuzării atrage atenția asupra naturii și gravității infracțiunii comise. Inculpatul nu doar că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, ci a săvârșit această infracțiune în forma agravată, fără a deține permis de conducere. Aceste circumstanțe relevă un grad sporit de pericol social și demonstrează lipsa respectului față de normele legale care reglementează siguranța traficului rutier.

Prin urmare, având în vedere antecedentele penale ale inculpatului, repetitivitatea comportamentului infracțional, eșecul măsurilor de suspendare aplicate anterior și gravitatea infracțiunii săvârșite, partea acuzării apreciază că scopul pedepsei poate fi realizat doar prin executarea efectivă a unei pedepse cu închisoarea.

În concluzie, partea acuzării consideră că sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 05 decembrie 2025 este pasibilă de casare în partea individualizării pedepsei, întrucât instanța de fond a aplicat în mod greșit prevederile legale referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei și a stabilit o sancțiune necorespunzătoare gravității faptei și personalității inculpatului.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 05 decembrie 2025 în latura pedepsei și emiterea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către

inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Doșcinschii Constantin a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Doșcinschii Constantin în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (5) Cod penal. Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Mititelu este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a le fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la

judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Doșcinschii Constantin conform art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Doșcinschii Constantin nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează

răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

În acest sens Colegiul penal va reține, că deși prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei și de drept privind calificarea acțiunilor inculpatului Doșcinschii Constantin și just a pronunțat în privința acestora sentința de condamnare, inclusiv le-a stabilit categoria și cuantumul pedepsei, ținând cont de prevederile art. 61, art. 75 și art. 80^1 Cod penal, totuși Colegiul atestă examinarea superficială a circumstanțelor cazului care au determinat instanța să aplice nejustificat față de inculpat a institutului suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal.

În raport cu circumstanțele cauzei dedusă judecății, în special celor ce țin de categoria infracțiunii comise de inculpat și celor ce țin de personalitatea acestuia, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată.

Colegiul penal menționează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și prevederile art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Colegiul penal consideră că instanța de fond la adoptarea soluției nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

Conform art. 89 alin.(1), (2) Cod penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată. **(2)** Liberarea de pedeapsa penală se efectuează prin: condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării

celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Colegiul penal notează, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul notează că, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „*poate*", oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, atunci când este evidentă inconsistența aplicării acestor prevederi. Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară. În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul consideră, că instanța de fond insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, la caz fiind confirmată temeinicia alegațiilor indicate de procurorul-recurent în cererea de recurs.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării

operațiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluzionat că în privința lui Doșcinschii Constantin comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80[1] alin. (1) și (2) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 2 la 3 ani 9 luni.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a reținut că totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, indică că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate, poate fi atins fără executarea pedepsei stabilite în privința acesteia, de aceia constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, nefiind rațional ca aceasta să execute pedeapsa în penitenciar.

În context, Colegiul penal analizând în această parte soluția instanței și raționamentele expuse, atestă că instanță de fond în mod eronat a reținut în sarcina inculpatului Doșcinschii Constantin posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând astfel *condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei*, fără a ține cont de faptul că Doșcinschii Constantin anterior a fost condamnat și anume:

1) prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 04.03.2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an 2 luni. În conformitate cu art. 90 CP s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune pe un termen de 2 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 17.03.2020, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, și prin prisma art. 84 alin. (1), (4) CP fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 4 ani. Potrivit art. 90[1] CP, după executarea reală din pedeapsa închisorii de 2 ani, s-a dispus suspendarea condiționată a executării celeilalte părți a pedepsei închisorii de 2 ani pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Sentința a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 30.09.2020. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27.04.2021 au fost casate parțial sentința și decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni. Potrivit art. 90 Cod penal, după executarea reală de către Doșcinschii Constantin în centru de detenție pentru minori și tineri a primei părți din pedeapsa închisorii de 1 an 9 luni, s-a dispus suspendarea condiționată executării celeilalte părți a pedepsei închisorii de 1 an şi 9 luni ani pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, deși anterior Doșcinschii Constantin a fost condamnat de mai multe ori, fiindu-i stabilite atât pedepse non privative de liberate, cât și privative de libertate, nu și-a făcut concluziile necesare și nu a stat

pe calea corijării și a continuat să comită o nouă infracțiune similară, ceea ce indică că pedepsele aplicate anterior au fost insuficiente pentru îndreptarea şi corectarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că dinamica comiterii infracțiunilor de către Doșcinschii Constantin, caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni. Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile şi personalitatea inculpatului, prima instanță a dat apreciere superficială criteriilor complementare necesare aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, trecând formal în revistă faptul că acesta s-a căit sincer de cele comise, antecedentele penale sunt stinse, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, în ședința de judecată și-a exprimat regretul pentru cele săvârșite, și a încredințat instanța că nu va mai fi pe viitor în conflict cu legea. Or, prezența antecedentelor penale, deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului, și indică că pedepsele stabilite anterior nu și-a atins scopul, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare totală la libertate. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența aplicării unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Distinct, Colegiul penal notează că la stabilirea categoriei de pedeapsă pentru infracțiunea respectivă urmează a se ține cont de obligațiile pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO *Smiljanic v. Croatia* se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România).*

În consecință, Colegiul penal găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Doșcinschii Constantin, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpaților, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță.

Colegiul penal remarcă că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, *în situația în care în cadrul cauzei penale, la individualizarea pedepsei s-au aplicat greşit prevederile art. 90 Cod penal, judecarea cauzei în ordine de recurs, la recursul inculpatului, situația acestuia în ce privește excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei numite, deși necorespunzătoare prevederilor legale, nu va putea fi înrăutățită. Însă, prevederea legală de neînrăutățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de fond este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal. În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, fiind în drept să o excludă și nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația condamnatului.*

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecății, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Doșcinschii Constantin pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Implicit, Colegiul penal statuează că în temeiul art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără prezența părților la proces, iar deciziile pronunțate în recurs sunt executorii din momentul pronunțării, respectiv, termenul pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Doșcinschii Constantin prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025, urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În consecință, având în vedere motivele expuse supra, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Mititelu, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025, în latura penală, și anume, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Mititelu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025, prin care Doșcinschii Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, se admite, sentință în cauză se casează parțial, în latura penală, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și se pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Din dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 5 decembrie 2025, se exclud prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca Doșcinschii Constantin să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Doșcinschii Constantin urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 05 decembrie 2025, în latura recuperării cheltuielilor judiciare și soluționării soartei corpurilor delicte, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**